

НИЖНЬОСУЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ ПАРК

— територія природно-заповідного фонду України загальнодержавного значення (від 2010). Знаходиться у межах Золотоніс. р-ну Черкас. обл. та Лубен. і Кременчуц. р-нів Полтав. обл. Площа 18 635,11 га. До його складу входять заказники: заг.-держ. значення — Великоселецький, Плехівський, Rogoziv куток, Солоне (усі — гідрол.) та частина Сулинського (ландшафт.; 13 201,21 га, заг. пл. — 31 161,30 га); місц. — Онішківський (ландшафт.), Чутівський (гідрол.), Тарасенківський (ентомол.). За фіз.-геогр. районуванням, тер. парку знаходиться в Пд. лісостеп. обл. Дніпров. терас. рівнини на межі з Пн. лісостеп. обл., що проходить правим берегом Сули (притока Дніпра). Понад 1,3 тис. га (5 % тер.) займають лісові насадження, переважно на крутосхилах яружно-балоч. місцевості та на о-вах. Верхня частина парку — річк. екосистема, де Сула протікає у заплаві із сіножатями, пасовищами та заростями очерету, а також болотиста місцевість (бл. 14 %). Середня частина парку має багато мілководь та о-вів (13 %). Нижня частина — акваторія затоки (68 %). Рельєф парку ерозійний, осн. його форми — вододіл. плато, річк. долини, балки, яри. Тер. парку — гирлова ділянка долини Сули, в нижній частині затоплена Кременчуц. водосховищем. Долина широка з розвиненою заплавою, порізаною рукавами, густо вкритою озерами та торф. болотами. Видовий склад вищих та нижчих рослин становить 677 видів. Виявлено 136 видів грибів та грибоподіб. організмів, які належать до 87 родів, 50 родин, 14 порядків (зимовий гриб, опеньок лучний, дощовик звичайний, білий гриб та ін.). Ліхенофлора представлена 25 видами з 16 родів, 8 родин та 4 порядків. Видовий склад мохоподібних — 34 види з 21 роду та 16 родин. Раритетна фракція флори нараховує 54 види судин. рослин, з яких занесено до Європ. червоного списку та Берн. конвенції — по 3, Червоного списку водних макрофітів України — 5, Червоної книги України — 17 (горицвіт весняний, альдрованда пухирчаста, зозулинець болотний, астрагал шерстистоквітковий, осока житня, шафран

сітчастий, зозульки травневі та ін.), а також 35 регіонально рідкіс. для Черкас. та Полтав. обл. Тварин. світ представлений 277 видами назем. хребет. тварин (165 родів, 67 родин, 28 рядів і 4 класів). На тер. парку встановлено перебування 40 видів ссавців, які належать до 5 рядів (гризуни — 6, зайцеподібні — 1, комахоїдні — 4, рукокрилі — 12 та ратичні — 5). Заг. перелік птахів нараховує 220 видів, з них 10 — осілі, 73 — зимуючі, 9 — залітні, а інші здійснюють сезонні перельоти або кочівлі (квак, бугайчик, шуліка чорний, ковалики, голуб-синяк, лунь польовий та ін.). У пониззі Сули зареєстровано 6 видів плазунів та 10 видів земноводних (черепаша болотна, ящірка прудка, вуж водяний, часничниця звичайна, ропуха зелена, квакша звичайна та ін.). За ретроспектив. даними, таксоном. склад іхтіофауни в зоні акваторії парку до заповнення Кременчуц. водосховища налічував 48 видів, що належать до 13 родин, зокрема коропових — 27, окуневих і осетрових — по 4, в'юнів — 3, бичкових — 2, оселедцевих, щукових, тріскових, сомових, міногових, вугрових, колючкових, голкових — по 1. Водиться 43 види тварин, занесених до Червоної книги України (поліксена, махаон, карась золотий, лелека чорний, мідянка, сапсан, орлан-білохвіст та ін.), 13 — Регіон. червоного списку, 200 — Берн. конвенції, 110 — Бонн. конвенції, 5 — Європ. червоного списку, 10 — Червоного списку Міжнар. союзу охорони природи.

Рекомендована література

1. Проект організації території національного природного парку «Нижньосульський», охорони, відтворення та рекреаційного використання його природних комплексів та об'єктів. К., 2014;
2. Клестов М. Л., Лук'яненко Ю. М., Кропивка О. І., Сплодитель А. О. Літопис природи Національного природного парку «Нижньосульський» за 2017 рік. Т. 6. Оржиця, 2018.

О. А. Козачкова

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Нижньосульський національний природний парк / О. А. Козачкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72116>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).